

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเยี่ยมบ้านของนักศึกษาพยาบาล ที่มีต่อการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาได้แก่มารดาที่มีบุตรอายุแรกเกิด - 5 ปี และเลี้ยงบุตรด้วยตนเองและมีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 60 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 60 คน กลุ่มทดลองคือกลุ่มที่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษาพยาบาล และอาศัยอยู่ในเขตตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มควบคุมคือ กลุ่มที่ไม่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษาพยาบาล และอาศัยอยู่ในเขตตำบลสันทรายน้อย อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีการเก็บข้อมูล 2 ครั้ง คือ ก่อนการเยี่ยมบ้านและหลังการเยี่ยมบ้าน 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกัน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในเรื่องของคุณลักษณะด้านประชากรด้วยค่าสถิติร้อยละและค่าเฉลี่ย การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยกับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลัน ระบบหายใจในเด็กของกลุ่มที่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษาพยาบาล และไม่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษาพยาบาล ใช้ Paired T - test การหาความสัมพันธ์ของอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว จำนวนบุตรและลักษณะโครงสร้างของครอบครัว กับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กใช้ Chi-square Test และ Pearson product moment correlation ด้วยความเชื่อมั่นในระดับร้อยละ 95

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

มารดาในกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี สถานภาพสมรสคู่ มีบุตรจำนวน 1 คน และมีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว

ด้านอาชีพของบิดามารดาและรายได้ของครอบครัวของเด็ก พบว่า บิดาของเด็กในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง สำหรับมารดาของเด็ก พบว่า ในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีอาชีพแม่บ้าน ส่วนมารดาในกลุ่มควบคุมมีอาชีพรับจ้างและค้าขาย สำหรับรายได้ของครอบครัวต่อเดือนพบว่าทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่มีรายได้โดยเฉลี่ย 6,361 บาท

2. ข้อมูลทั่วไปของเด็กอายุแรกเกิด - 5 ปี

เด็กกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 1 ปี น้ำหนักแรกคลอด 3,001 - 4,000 กรัม สำหรับเด็กกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีอายุ 1.1 - 3 ปี น้ำหนักแรกคลอด 2,501 - 3,000 กรัม เด็กในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และคลอดที่โรงพยาบาลอนามัยแม่และเด็ก

ด้านภาวะโภชนาการ พบว่า เด็กในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่มีภาวะโภชนาการปกติ ไม่มีประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังและได้รับวัคซีน บีซีจี ตั๊กอ๊กเสป บี คอตีบ ไอกรน บาดทะยัก โปลิโอ และหัด ครบตามเกณฑ์อายุที่ควรได้รับ สำหรับประวัติการป่วยด้วยโรคไข้หวัด พบว่าเด็กในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่เคยป่วยเป็นไข้หวัด โดยพบร้อยละ 43.3 ในเด็กกลุ่มทดลองและร้อยละ 88.5 ในกลุ่มควบคุม และทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไปรับการรักษาที่สถานอนามัยประจำตำบลมากที่สุดรองลงมาคือคลินิก

3. การวิเคราะห์คะแนนการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก

3.1 ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า

กลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มควบคุม คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

3.2 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า

ก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ รายได้ ระดับการศึกษาจำนวนการมีบุตร อาชีพ ของมารดา และลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง พบว่า

อายุ อาชีพของมารดาและลักษณะโครงสร้างของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ยกเว้นรายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาและจำนวนการมีบุตรซึ่งพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติกับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ภายหลังจากเยี่ยมชมบ้าน มารดาที่ได้รับการเยี่ยมชมจากนักศึกษาพยาบาลและไม่ได้รับการเยี่ยมชมจากนักศึกษาพยาบาล จะมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กสูงกว่าก่อนการเยี่ยมชมบ้าน ผลการศึกษา พบว่า

ในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้เกี่ยวกับ อาการ ความรุนแรง การป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัด และปอดบวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานและอาจกล่าวได้ว่า เป็นผลมาจากการเยี่ยมชมของนักศึกษาพยาบาล โดยที่โรคไข้หวัดเป็นโรคที่พบบ่อยในเด็ก และมารดาส่วนใหญ่จะรับรู้ว่าเป็นโรคที่ไม่เป็นอันตรายร้ายแรงหรือก่อให้เกิดความรุนแรง การเยี่ยมชมของนักศึกษาพยาบาลจึงเป็นการให้ความรู้แก่มารดาโดยตรงในเรื่องของ อาการ ความรุนแรง การป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดและปอดบวม ตลอดจนความรุนแรงของโรคที่มีโอกาสลุกลามจนทำอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ โดยในการสอนและให้คำแนะนำ นักศึกษาพยาบาลจะใช้ภาพพลิกประกอบคำอธิบาย หลังจากนั้นจะแจกแผ่นพับให้มารดาไว้อ่านทบทวน จึงเป็นผลให้การรับรู้ของมารดาในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ Miller (1985) ที่ว่าวิธีการสอนสุขศึกษาที่จะช่วยให้ผู้ป่วยมีความรู้และมีการปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้อง จำเป็นต้องมีการให้ข้อมูลที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง มีการย้ำสิ่งที่สอนไปแล้วและให้เอกสารที่มีรูปภาพอ่านง่าย น่าสนใจและมีเนื้อหาที่จำเป็น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ อุมภาพร บุญญโสพรรณ และอุษณีย์ ตันตรีบุรณ์ (2533) ที่ได้ศึกษาผลการเยี่ยมชมของนักศึกษาพยาบาลต่อภาวะ โภชนาการ การไปรับบริการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของทารกและการวางแผนครอบครัวของมารดาในเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการศึกษพบว่าในกลุ่มทดลอง ค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านส่งเสริมภาวะ โภชนาการ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและการวางแผนครอบครัวหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและการศึกษาของ อติศัย ภูมิวิเศษ (2538) ที่ศึกษาผลการเยี่ยมชมต่อการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน ผลการศึกษพบว่า คะแนนความรู้ในการดูแลตนเองในผู้ป่วยโรคเบาหวานหลังการเยี่ยมชมสูงกว่าก่อนการเยี่ยมชม และหลังการเยี่ยมชมกลุ่มที่ศึกษามีการปฏิบัติตัวอยู่ในระดับดีมาก

สมมติฐานข้อที่ 2 ภายหลังการเยี่ยมบ้าน คณะผู้เชี่ยวชาญรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลัน ระบบหายใจในเด็กของมารดาที่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษายาบาลจะสูงกว่ามารดาที่ไม่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษายาบาล ผลการศึกษา พบว่า

ก่อนการทดลอง คณะผู้เชี่ยวชาญรับรู้เกี่ยวกับ อาการ ความรุนแรง การป้องกันและควบคุมโรค ไข้หวัด และปอดบวมของมารดาที่ได้รับการเยี่ยมบ้าน และ ไม่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษายาบาล ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ศึกษาว่าจะต้อง เป็นกลุ่มที่ไม่ เคยได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษายาบาล และไม่ได้รับการสอนในเรื่องโรค ไข้หวัดและปอดบวมมาก่อน อีกทั้งได้ระบุคุณสมบัติในการเลือกกลุ่มตัวอย่างเหมือนกัน จึงทำให้การรับรู้ในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

หลังการทดลอง คณะผู้เชี่ยวชาญรับรู้เกี่ยวกับ อาการ ความรุนแรง การป้องกันและควบคุมโรค ไข้หวัดและปอดบวมของมารดาที่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษายาบาลสูงกว่ามารดา ที่ ไม่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษายาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานและสอดคล้องกับการศึกษาของ ทศนีย์ บุญสุยา (2527) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการเยี่ยมบ้านของนักศึกษายาบาลที่มีต่อการรับรู้มีคัมภีร์โรคของเด็กทารกในเขตเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัด นครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า มารดาที่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษายาบาลจะมีคะแนนความรู้พื้นฐาน และความคิดเห็นเกี่ยวกับโรคที่สามารถป้องกันได้ด้วยวัคซีน เพิ่มขึ้นมากกว่ามารดาที่ไม่ได้รับการเยี่ยมบ้าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พิมล พันธุ์วิล (2529) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพของการเยี่ยมบ้านของนักศึกษายาบาลในผู้ป่วยหลังผ่าตัดนิ้วในโตและท่อนโต ผลการศึกษาพบว่า ก่อนการทดลองผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มมีความรู้ไม่แตกต่างกัน แต่ภายหลังการทดลองพบว่า ผู้ป่วยกลุ่มทดลองมีความรู้สูงกว่าผู้ป่วยกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและการศึกษาของอุสมพร ปุรินทรากิจบาล (2532) ที่พบว่า ภายหลังการสอนสุขศึกษาระเบียงปากมดลูกในสตรีที่มีบุตร จังหวัด นครราชสีมา กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ต่อความรุนแรงของโรคสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งพบว่า ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ อุมพร บุญญโสพรรณ และอุษณีย์ ตันตรีบุรณ์ (2533) ซึ่งพบว่า ภายหลังการทดลองมารดากลุ่มที่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษายาบาลมีคะแนนความรู้ความเชื่อด้านสุขภาพ เกี่ยวกับการส่งเสริมภาวะโภชนาการ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในทารก และการวางแผนครอบครัวแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับกลุ่มมารดาที่ไม่ได้รับการเยี่ยมบ้านจากนักศึกษายาบาล

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยทางด้ายอายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว จำนวนการมีบุตร อาชีพและลักษณะโครงสร้างของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการศึกษา พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานบางส่วนคือ

อายุ พบว่ามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประกริต รัชวีตร์ (2536) ที่พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการเลี้ยงดูบุตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ มารดาที่มีอายุมากจะมีการรับรู้และ ปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพอนามัยของเด็กดีกว่ามารดาที่มีอายุน้อย

อาชีพ พบว่ามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก มารดากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพแม่บ้าน จึงน่าจะมีผล ทำให้การรับรู้ของมารดาในเรื่องสุขภาพอนามัยของบุตรดีกว่ามารดาที่ทำงานนอกบ้าน ดังคำกล่าวของ ฉัตรแก้ว ประวาหะนาวิน (2528) ที่ว่า ครอบครัวที่มารดาต้องทำงานนอกบ้านจะทำให้เกิดปัญหาการเลี้ยงบุตรและการดูแลสุขภาพบุตร เพราะเด็กจะถูกละเลย ไม่ได้รับการดูแล ส่วนมารดาที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้านจะมีเวลาในการเลี้ยงดูบุตรให้มีสุขภาพดี และมีการเจริญเติบโตเป็นปกติ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ทศนีย์ บุญสุยา (2527) ที่พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการนำบุตรมารับภูมิคุ้มกันโรค นั่นคือ มารดาที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้านจะพาบุตรมารับภูมิคุ้มกันโรคมากกว่ามารดาที่ทำงานนอกบ้าน

ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว พบว่า มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า มารดากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีโครงสร้างของครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว จึงน่าจะเป็นผลให้มารดามีการรับรู้ในเรื่องของสุขภาพอนามัยและให้การดูแลบุตรได้โดยอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฉัตรแก้ว ประวาหะนาวิน (2528) ที่ว่าครอบครัวเดี่ยวน่าจะมีการเลี้ยงดูบุตรดีกว่าครอบครัวขยาย เพราะสังคมไทยโดยทั่วไปสมาชิกในครอบครัว เช่น ปู่ย่า ตายาย หรือผู้อาวุโส ในครอบครัวจะเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการเลี้ยงดูบุตรค่อนข้างมากทำให้ครอบครัวขยายไม่มีอิสระในการดูแลบุตรเท่าครอบครัวเดี่ยว

ส่วนการศึกษาของมารดา จำนวนการมีบุตรและรายได้ของครอบครัว พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของมารดาเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะมารดากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 71.7) จึงทำให้มองไม่เห็นความแตกต่างที่ชัดเจน ในด้านจำนวนการมีบุตร พบว่า ส่วนใหญ่มีบุตรจำนวน 1 คน (ร้อยละ 52.5) จะเห็นได้ว่าไม่ว่ามารดาจะมีบุตรคนเดียวหรือหลายคน การรับรู้ในเรื่องโรค

คิด เชื่อ เขียนพจนานุกรมหายใจในเด็กก็มีเหมือนกัน สำหรับรายได้ของครอบครัวจากการสังเกตขณะสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้โดยการประมาณค่าเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จึงไม่ค่อยจะสอดคล้องกับความเป็นจริงเท่าที่ควร จึงอาจเป็นผลให้รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ของมารดา อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้นับว่าสอดคล้องกับการศึกษาของ บุขง โภทวิเชียร (2533) ที่พบว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของโรคและการรับรู้ต่อความรุนแรงของโรค

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการศึกษาค้นพบว่า การเยี่ยมบ้านของนักศึกษาพยาบาล โดยการสอนและให้คำแนะนำมารดาเป็นรายบุคคล มีการใช้สื่อประกอบในการสอนมีผลให้มารดามีการรับรู้เกี่ยวกับอาการ ความรุนแรง การป้องกันและควบคุมโรค ใช้หวัดและปอดบวมเพิ่มมากขึ้น จึงน่าจะนำไปเป็นแนวทางในการสอนผู้ป่วยในรายอื่น ๆ อาทิ หลังคลอด ก่อนและหลังผ่าตัดเป็นต้น ซึ่งสามารถกระทำได้ที่ทั้ง ในโรงพยาบาลและในชุมชนเพื่อให้ผู้ป่วย หรือครอบครัวมีความรู้และสามารถดูแลตนเองได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. สถานบริการสาธารณสุขที่มีนักศึกษาพยาบาลฝึกปฏิบัติงาน ควรมีการประสานงานกับนักศึกษาพยาบาล เพื่อให้การเยี่ยมบ้านเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยการติดตามดูการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมป้องกันโรคและจำนวนการเจ็บป่วยด้วยโรค ใช้หวัดและปอดบวมด้วย ไม่ใช่เพียงแค่ให้ความรู้เท่านั้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการอบรมเชิงปฏิบัติการให้มารดาในกลุ่มที่ได้รับการเยี่ยมบ้าน โดยการสอนในเรื่องการดูแลและการปฏิบัติเมื่อเด็กป่วยด้วยโรค ใช้หวัดและปอดบวม เพื่อจะประเมินได้ว่ามารดามีความรู้และปฏิบัติได้ถูกต้อง

2. โดยที่โรค ใช้หวัดและปอดบวมเป็นโรคที่พบบ่อยในเด็กและเป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ จึงควรอบรมอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านและการให้ความรู้คำแนะนำ และข้อมูลข่าวสารแก่มารดาในเรื่องของโรค ใช้หวัด และปอดบวม โดยมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นที่ปรึกษาและติดตามนิเทศงานเป็นระยะ